

BULETIN INFORMATIV

INSTITUTUL NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI
NATIONAL INSTITUTE OF JUSTICE

Legislație și noutăți din domeniul juridic

nr. 35 din 29.12.2025

ANUNȚURI

RESURSE ELECTRONICE

MATERIALE PENTRU STUDIU INDIVIDUAL

**ADMITEREA
la instruire și susținerea
examenului
în temeiul vechimii în
muncă**

BULETINUL INFORMATIV AL INSTITUTULUI NAȚIONAL AL JUSTIȚIEI – O NOUĂ RESURSĂ PENTRU COMUNITATEA JURIDICĂ

Buletinul informativ al Institutului Național al Justiției este o inițiativă aflată în continuă dezvoltare, dedicată judecătorilor, procurorilor, audienților și tuturor profesioniștilor din domeniul dreptului.

În etapa actuală, buletinul oferă o selecție structurată de informații juridice relevante, reunite în mai multe rubrici tematice. Fiecare ediție urmărește să prezinte conținutul într-un format concis și accesibil.

Buletinul Informativ este publicat săptămânal pe site-ul nostru, cu posibilitatea [abonării/dezabonării](#) la notificări prin e-mail. Toate edițiile [sunt disponibile online](#), facilitând astfel consultarea lor oricând este necesar.

Vă invităm să urmăriți evoluția acestei inițiative și să ne împărtășiți sugestiile dumneavoastră pentru a o adapta cât mai bine nevoilor comunității juridice [AICI](#).

MODIFICĂRI LEGISLATIVE/NORMATIVE

- Parlamentul a adoptat *Legea pentru aderarea Republicii Moldova la cel de-al doilea Protocol la Convenția de la Haga din 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat*. [VEZI LEGEA AICI](#).
- Guvernul a aprobat *Regulamentul cu privire la organizarea și prestarea serviciilor publice de emitere a autorizației integrate de mediu și a autorizației de mediu*. [VEZI HOTĂRÂREA AICI](#).
- Executivul a adoptat *Regulamentul cu privire la modul de administrare și comercializare a bunurilor confiscate, a bunurilor fără stăpân, a produselor agricole și alimentare perisabile sechestrate sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delictive, a bunurilor abandonate în favoarea statului, a bunurilor găsite, a bunurilor trecute în proprietatea statului cu drept de succesiune și a comorilor*. [VEZI HOTĂRÂREA AICI](#).

CENTRUL DE INFORMAȚII JURIDICE

MD-2004, Republica Moldova, Chișinău, str. S.Lazo, 1

inj@inj.gov.md

(+373 22) 233 067

www.inj.md

JURISPRUDENȚA CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prin **Decizia nr. 176 din 27 noiembrie 2025**, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a declarat inadmisibile sesizările referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate (ANI), care vizează competența acesteia de a stabili și a aplica metodologia de control al averii și al intereselor personale. Excepțiile au fost ridicate în mai multe cauze aflate pe rolul Curții de Apel Centru, având ca obiect contestarea actelor emise de ANI în materie de avere nejustificată și incompatibilități.

Autorii excepțiilor au susținut, în esență, că prevederile contestate nu respectă cerințele de claritate și previzibilitate ale legii, întrucât delegă președintelui ANI competența de a aproba metodologia de control fără stabilirea unor limite și criterii legale precise. De asemenea, a fost invocată afectarea independenței inspectorilor de integritate, precum și încălcarea dreptului de acces la justiție, ca urmare a calificării procedurii de control drept una de natură non-penală, cu aplicarea unui standard de probă diferit de cel penal. În opinia autorilor, aceste aspecte ar contraveni articolelor 1 alin. (3), 20 și 23 din Constituție.

Curtea Constituțională a constatat că autorii sesizărilor nu au demonstrat existența unei veritabile incidente constituționale, întrucât articolele 1 alin. (3) și 23 din Constituție nu pot fi invocate autonom. Totodată, Curtea a remarcat că existența unei metodologii obligatorii a ANI este rezonabilă și nu afectează accesul la justiție, actele emise fiind supuse controlului judecătoresc deplin. În același timp, procedura de control al averii are natură non-penală, cu sancțiuni administrativ-disciplinare, ceea ce justifică aplicarea unui standard de probă diferit de cel penal.

Prin urmare, sesizările au fost declarate inadmisibile, decizia consolidând jurisprudența Curții privind rolul ANI, caracterul administrativ al procedurilor desfășurate de aceasta și importanța controlului judecătoresc ulterior ca garanție a dreptului la un proces echitabil.

Preluat și adaptat: legis.md.

JURISPRUDENȚA CtEDO

În cauza **Emre contra Turciei**, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea dreptului la respectarea vieții de familie, garantat de Articolul 8 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Reclamantul, cetățean turc condamnat pentru apartenența la o organizație considerată teroristă, a solicitat transferul din penitenciarul Kırşehir E-Type într-o unitate de detenție situată mai aproape de Edirne, unde locuiau soția și cei doi copii ai săi. În aceste condiții, efectuarea vizitelor presupunea un drum de aproximativ 45 de ore, cu două conexiuni de autobuz. Autoritățile naționale au respins cererea, invocând supraaglomerarea penitenciarelor din proximitate sau necoresponderea acestora în raport cu natura condamnării, fără a efectua o evaluare individualizată a intereselor părților.

Curtea a subliniat că, deși autoritățile turce au urmărit scopuri legitime – protecția siguranței naționale și a ordinii publice – ingerința în dreptul reclamantului la viață de familie nu a fost proporțională, deoarece autoritățile nu au examinat suficient circumstanțele personale, inclusiv dificultățile întâmpinate de

familie, și nu au analizat posibilitatea unor soluții alternative rezonabile, cum ar fi prelungirea duratei vizitelor sau a convorbirilor telefonice.

În consecință, Curtea a constatat că autoritățile naționale nu au realizat o balansare individualizată a intereselor, ceea ce a condus la încălcarea Articolului 8 din Convenție.

Hotărârea reafirmă importanța unei evaluări specifice a situației persoanelor private de libertate în examinarea cererilor de transfer în scopul asigurării menținerii legăturilor familiale și stabilește că simpla invocare a capacității instituțiilor penitenciare sau a naturii faptei nu este suficientă pentru a justifica o măsură care afectează viața de familie.

Preluat și adaptat: hudoc.echr.coe.int.

JURISPRUDENȚA CJUE

În hotărârea pronunțată în cauza **Sidi Bouzid (C-184/24)**, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a clarificat limitele în care autoritățile naționale pot restrânge sau retrage condițiile materiale de primire a solicitanților de protecție internațională, în aplicarea *Directivei 2013/33/UE privind standardele pentru primirea solicitanților de azil*. Litigiul a avut ca punct de plecare situația unui solicitant care a refuzat transferul într-un alt centru de cazare decât cel inițial atribuit, autoritățile naționale dispunând, ca reacție, retragerea integrală a condițiilor materiale de primire.

Curtea a reținut că dreptul la condiții materiale de primire reprezintă un element esențial al protecției acordate solicitanților de azil, fiind indisolubil legat de respectarea demnității umane, consacrată la articolul 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În acest sens, orice măsură de restrângere sau retragere a acestor condiții trebuie interpretată strict și aplicată doar în limitele expres prevăzute de Directiva 2013/33/UE.

CJUE a subliniat că refuzul transferului într-un alt centru de cazare nu poate justifica, prin el însuși, retragerea totală a condițiilor materiale de primire. Deși directiva permite, în anumite situații, reducerea sau retragerea unor beneficii, astfel de măsuri trebuie să respecte principiul proporționalității și să nu conducă la privarea solicitantului de mijloacele necesare pentru a asigura un nivel de trai decent. Curtea a evidențiat că o sancțiune care afectează ansamblul acestor condiții riscă să plaseze solicitantul într-o situație de vulnerabilitate extremă, incompatibilă cu exigențele Cartei.

Un element central al raționamentului Curții îl constituie obligația autorităților naționale de a efectua o evaluare individuală a situației solicitantului, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei, de motivele refuzului transferului și de eventualele consecințe asupra stării sale materiale și sociale. Măsurile adoptate nu pot avea un caracter automat sau punitiv, ci trebuie să urmărească un echilibru just între buna funcționare a sistemului de primire și protecția drepturilor fundamentale ale persoanei.

De asemenea, Curtea a precizat că, chiar și în ipoteza unui comportament necooperant al solicitantului, statul membru rămâne obligat să garanteze accesul la un nucleu minim de condiții materiale, care să permită supraviețuirea și menținerea demnității umane. O interpretare contrară ar lipsi de conținut obiectivele Directivei 2013/33/UE și ar transforma măsurile de administrare a sistemului de primire într-un

instrument de excludere socială.

Prin această hotărâre, CJUE consolidează o jurisprudență orientată spre protecția efectivă a drepturilor fundamentale ale solicitanților de azil, reafirmând că eficiența sistemului de primire nu poate fi asigurată prin sancțiuni disproporționate. **Decizia Sidi Bouzid** are o importanță deosebită pentru practica autorităților naționale, stabilind că gestionarea centrelor de cazare și a transferurilor trebuie să se realizeze cu respectarea strictă a principiilor proporționalității, individualizării și demnității umane.

Preluat și adaptat: curia.europa.eu.